

méně lze nalézt předpis, z něhož by vyplýval takovýto právní nárok, nebo zákonem chráněný zájem pro jednotlivce na to, aby dozorčí úřad politický obec k plnění její zákonné povinnosti na úpravu obecních komunikací donutil. Nepříslušel-li tedy v daném případě st-li ani právní nárok, ani zákonem chráněný zájem na zakročení okr. úřadu polit. ve směru jím žádaném, pak jeho pouhý faktický zájem na úředním rozhodnutí nedával mu právní nárok na meritorní vyřízení jeho odvolání.

Č. 7435.

Podpo ry nezaměstnaných: * Chce-li si nezaměstnaný zajistiti nárok na další podporu podle § 11 zák. č. 322/21, musí se aspoň dvakrát týdně hlásiti u zprostředkovatelný práce o zaměstnání, třebaš politický úřad I. stolice st-lovu žádost o podporu dle § 7 cit. zák. původně zamítl.

(Nález ze dne 24. září 1928 č. 22606/27).

V ě c: Josef Sch. ve St. proti zemské správě politické v Praze o podporu v nezaměstnanosti.

V ý r o k: St í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Nálezem Boh. A 4209/24 bylo rozhodnutí zsp-é v Praze z 21. ledna 1924, jímž žadatelí Josefu Sch. byla odepřena podpora nezaměstnaných z důvodu, že jest dělníkem saisonním, zrušeno pro vady řízení. Po provedeném šetření bylo vydáno pořadem instančním rozhodnutí zsp-é z 24. března 1925, jímž st-li opětne byla podpora nezaměstnaných odepřena; toto rozhodnutí bylo nál. z 27. září 1926 č. 14354/25 zrušeno pro nezákonnost. V důsledku toho vyhověla zsp odvolání st-lovu z rozhodnutí osp-é v Lokti z 16. března 1925 a rozhodla, že mu jako dělníku celoročně zaměstnanému přináleží podpora v nezaměstnanosti v mezích zák. č. 322/21, dodavši, že rozhodnutí toto je podle § 7 cit. zák. konečné.

Výměrem ze 7. června 1927 přiznala osp v L. st-li podporu nezaměstnaných na dobu od 2. prosince do 8. prosince 1923, nárok na výplatu další podpory zamítlá však s poukazem na ustanovení § 11 č. 1 zák. č. 322/21, poněvadž se st-l dle svého vlastního doznání nehlásil nejméně 2krát týdně osobně u zprostředkovatelný práce o zaměstnání, k čemuž byl povinen, chtěl-li si přes původní odmítavé rozhodnutí nárok na další výplatu zachovati; jen tímto způsobem mohl by býti podán průkaz, že st-l po celou dobu, na kterou podporu požaduje, totiž od 2. prosince 1923 do 21. dubna 1924, byl skutečně bez zaměstnání. Ustanovení § 3 č. 2 nepřichází v úvahu, poněvadž se nejedná o faktickou překážku, nýbrž o mylný výklad zákona. — Nař. rozhodnutím bylo odvolání zamítnuto z důvodů rozhodnutí I. stolice.

O stížnosti nss uvažil:

Zákon váže zajištění nároku na další podporu na povinné hlášení ve smyslu § 11. Nějakého výslovného ustanovení, že by této povinnosti nebylo, byl-li nárok v I. neb II. stolici zamítnut, není. St-l popírá takovou povinnost, vycházejí z toho, že zákon č. 322/21 v § 11 mluví o

zajištění nároku na další podporu, takže v případě, kdy vůbec žádná podpora ještě přiznána nebyla, povinnost v tomto § stanovená odpadá. — Tomuto názoru nebylo lze dáti za pravdu.

Dle § 6 cit. zák. musí žadatel pro dosažení podpory při první přihlášce předložiti vedle jiných dokladů potvrzení veř. zprostředkovatelný práce o tom, že se u ní hlásil o práci (§ 5). V § 8 jest stanoveno, že podpora v nezaměstnanosti se poukazuje zásadně předem na jeden týden. § 11 obsahuje pak ustanovení, že k zajištění nároku na další podporu jest nezaměstnaný povinen aspoň dvakrát týdně se osobně hlásiti u zprostředkovatelný práce o zaměstnání. Ze spojitosti těchto ustanovení se podává, že nárok dle zák. č. 322/21 jako takový je časově omezen a sice nejenom již dle povahy věci dobou trvání nezaměstnanosti, nýbrž i výslovnou normou na jeden týden. Jsou-li ovšem splněny další předpoklady, má nezaměstnaný další nárok na podporu až po maximální zákonem stanovenou dobu, avšak vzhledem k omezení na jeden týden jest to pro každý další týden vždy nový nárok. K zajištění tohoto nového nároku není pak již sice třeba přihlášky ve smyslu § 6 s opětným předložením průkazů tam požadovaných, nýbrž stačí průkaz o hlášení ve smyslu § 11. Že tomu tak jest, plyne i z toho, že § 11 mluví výslovně o zajištění nároku na další podporu, nikoli však o zajištění další výplaty podpory. Chce-li tudíž nezaměstnaný si zajistiti tento nárok, musí i v případě, že jeho původní přihláška byla zamítnuta, dostáti povinnosti v § 11 normované, která právě tento nárok jediné zajišťuje.

Odepřel-li tudíž žal. úřad st-li podporu na další dobu, poněvadž se nehlásil aspoň dvakrát týdně u zprostředkovatelný práce, nelze jeho postup označiti nezákonným a bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 7436.

Závodní výbory: * Předpis § 30 vl. nař. č. 2/1922, pokud stanoví, že nedostaví-li se členové rozhodčí komise ve složení zákonem předepsaném, rozhodne o věci znalec spolu s předsedou, odporuje zákonu a jest neplatný.

(Nález ze dne 24. září 1928 č. 26.043/27).

Věc: Firma »Bergmannwerke, Elektrizitätsgesellschaft m. b. H.« v P. proti rozhodčí komisi dle zákona o závodních výborech v Děčíně o propuštění člena závodního výboru Adolfa B.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dělnický závodní výbor ve st-lčíně závodě žádal rozhodčí komisi dle zák. o záv. výb. v Děčíně, aby uznala, že člen záv. výboru Adolf B. byl neprávem propuštěn z práce, a že má býti znovu do práce přijat. Poněvadž k líčení ustanovenému o této věci na den 16. srpna 1927 ani k jednání na den 23. srpna téhož roku nedostavil se potřebný počet přísedících rozh. komise, bylo v základě § 30 prov. nař. č. 2/1922 ustanoveno, že v novém řízení bude vydáno rozhodnutí bez